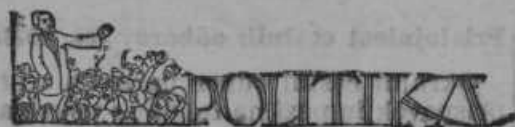

4. Zg. Dolič—Vitanje—Vojnik s krilom Vitanje—Stranice.
5. Celje—Šmarje pri Jelšah—Mestinje—Rogaška Slatina do meje direkcije.
6. Slov. Bistrica—Poljčane—Mestinje.
7. Maribor—Marenberg—Dravograd do državne meje.
8. Rogatec—Majšperk—Ptuj—Sv. Boltenk—Senarska—Ivanjkovci—Gor. Radgona.
9. Senarska—Sv. Lenart—Sv. Jurij—državna meja.
10. Ormož—Kamenšak—Ljutomer—G. Radgona—Cmurek.
11. D. Lendava—Dobrovnik—Beltinci—Murska Sobota—državna meja.
12. Murska Sobota—Martinjanci—drž. meja.
13. Martinjanci—Berkeveci—drž. meja.
14. Čakovac—Prelog—Dol. Dubrava—Kotoriba—državna meja.
15. Marenberg—državna meja.
16. Radeče—Zidani most—Laško—Celje.
17. Šmarje pri Jelšah—Prelasko—Brežice.
18. Brežice—meja direkcije pri Zaprešiču.
19. Ptuj—meja direkcije.
20. Ormož—meja direkcije proti Vinici.

V NAŠI DRŽAVI

Kralj se mudi nekaj dni v Beogradu, kjer opravlja redne vladarske posle in bo odpotoval na Bled v sredi tega tedna. — Krsti tretjega kraljeviča bo v drugi polovici meseca avgusta. Kraljevič bo dobil slovensko ime, ki je že določeno, a se še drži za enkrat tajno.

Zadnji teden so objavile »Službene **Nevine»** več novih zakonov in olajšave ter razlage že izdanih zakonskih določb, katere prinašamo v tej številki na raznih mestih.

Jugoslovansko-madžarska posveto- **vanja na Bledu** so bila zaključena začetkom tega tedna. Tokrat so razpravljali zastopniki obeh držav o predvojnih in vojnih dolgovih z mejo presekanih edinic ob vsej madžarsko-jugoslovanski meji od Murske Sobote do Raabe v Banatu. Gre za dolgove mesta Subotica, 6 bivših madžarskih županij in za dolgove 60 občin. Pogajanja so bila uspešno končana.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Glede avstrijskih oblasti se množijo **v zadnjem času pritožbe.** Avstrijska finančna straža odreja jugoslovanskim dvolastnikom pravico uporabljati bližnje poti, ki vodijo čez mejo do njih posestev v Avstriji. Naše oblasti so na to postopanje Avstrijcev opozorjene.

Na bolgarsko-jugoslovanski meji **zadnji teden ni bilo miru.** Bolgarski komitaši in bande vpadaajo v naše ozemlje in vršilo se je par spopadov med na-

šimi orožniki in bolgarskimi nemirneži. Bolgarske oblasti ne storijo nič, da bi preprečile tolovajstva; da, bolgarsko časopisje je te spopade naslikalo v taki luči, kakor bi jih podpirala in naravnost vprizarjala naša država. Naše obmejno prebivalstvo je zadnji teden neustrašeno protestiralo proti vednemu vznemirjenju meje od strani bolgarskih band. Evropska javnost ve, da gre do vsi naporu naše vlade za tem, da se vzdrži red in mir na meji ter zaščiti naše državljane. Velesile so že potrkale v Sofiji in delajo Bolgarijo odgovorno za obmejne spopade in nemire.

Bolgarski vpadi in napadi bolgarske **časopisja na naše oblasti** so našli odmev v Albaniji. Albanski tolovaji so tudi uprizorili zadnji teden večji napad na naše ozemlje. Cilj bolgarske in albanske napadalne akcije je: naša država naj bi prišla v svetlo na glas kot država nemirov in stalnega nezadovoljstva ljudstva.

Spor med Rusijo in Kitajsko. Resni spor med Rusi in Kitajci radi vzhodne železnice se zadnje dni ni omilil, ampak poostiril. Rusija zgubi z vzhodno kitajsko železnico važno zvezo z Vladivostokom, odkoder je izvažala sibirske proizvode v inozemstvo. Ruski komisariat za zunanje zadeve je ukrenil namram zaslediti železnice po Kitajski sledeče: Sovjetska vlada je odpoklicala vse svoje zastopnike iz Kitajske in ruske uradnike od vzhodne železnice. Ustavljen je ves promet med Rusijo ter Kitajsko. Zastopniki Kitajske morajo zapustiti Rusijo. — Japonska se je ponudila v tem sporu kot posredovalka, a so odklonili Kitajci posredovalne poskuse, zbirajo čete v Mandžuriji in utrjujejo z vso naglico mejo.

jonarju na potu ni zgodilo nič hudega, pač pa je doživel več prav ganljivih prizorov. V nekem kraju, v katerega je prišel Ferdinand Hamer na svojem potovanju, se je zbralo 24 družin, ki so jih podučevali katehisti iz Sivanceja in ki so prosili za milost sv. krsta. Vseh skupaj je bilo 160 oseb, 30 od njih je potovalo 80 ur, da so prišli do misijonarja, da jih je krstil.

Ko je Ferdinand prišel na cilj svojega potovanja, se je z vso vnetostjo lotil dela. Cerkev je bila bolj skedenj kakor hiša božja. Oltar je bil samo s papirjem prepleten, na njem je bilo 6 cinastih svečnikov, cerkev je imela 1 bronast kelih. To je bilo vse, kar je našel novi misijonar. Ravno tako ubogo je bilo pa tudi njegovo lastno stanovanje. A njegova res apostolska gorečnost je premagala vse. Domov je pisal: »Za vse trude sem zmožen. Utrujenja ne poznam. Moja največja žalost so pogani in poganski templji, ki jih moram gledati.« Če je moral 17 ur na dan jezdit, mu ni nič storilo. Trdo mongolsko zimo s 35 stopinj C pod ničlo je kljub zelo pomanjkljivi kurjavi preстал brez škode. Imel je pri svojem misijonskem delovanju zelo velike uspehe. A ko je umrl voditelj misijonov v Sivanceju, so Ferdinanda poklicali tje in je moral prevzeti začasno vodstvo misijonov v tej pokrajini. Sedaj je vsa skrb za misijone ležala na njegovih ramah, pa tudi to nalogo je zadovoljivo vršil. Ko je nato prišel nov vodja, ki ga je Ferdinand še nekaj časa podpiral pri njegovem delu, ga je papež imenoval za apostolskega vikarja in voditelja misijonov v mestu in okraju Panzu.

28. oktobra 1878 je bil posvečen v škofa in se je nato s tremi mladimi misijonarji napotil v novi kraj svojega delovanja. Okraj je bil zelo obsežen in čisto na kitajski meji. Razmere so bile zelo neugodne. Bilo je v tej pokrajini zelo veliko vojaštva, ki je bilo čisto pokvarjeno. Malo prej je bila tam velika lakota, bila je nevarnost za vojsko, oblasti so kazale čisto odkrito svoje sovražstvo proti krščanski veri. A Ferdinand je začel z moškim pogumom in zaupanjem v Boga svoje težavno delo. Skrbel je za dobre svetne katehete, sezidal je malo semenišče za vzgojo domače duhovščine, v vseh misijonskih postajah je ustanavljal šole. Zoper razne razvade, kakor kajenje opija, je nastopal z vso strogostjo. Ustanavljal je sirotišnice, hiše za najdenčke, oskrbovališča za stare obnemogle ljudi in samo čudno je, koliko takih zavodov je ustvaril kljub zelo pičlim sredstvom, s katerimi je razpolagal. Moč in vztrajnost za tako delovanje je pa črpal Ferdinand Hamer iz svojega pobožnega srca. Vsako leto je zbral svoje misijonarje okoli sebe k duhovnim vajam. Na svojih težavnih potovanjih, ko je obiskoval in pregledoval razne misijonske postaje, je živel čisto samostansko. Kljub velikim naporom in raznim skrbem je veliko in zbrano molil, posebno veselje je imel na svojih potovanjih, ko je mogel v ličnih kapelich poklekniti pred tabernakelj in moliti svojega Očrešenika.

Ferdinand Hamer.

Spominski dan 25. julij.

25. julija, ko obhaja Cerkev god sv. apostola Jakoba, je tudi smrtni dan moža, ki je deloval v najnovejšem času kot pravi apostol Kristusov in je tudi umrl kot apostol mučeniške smrti. Je to Ferdinand Hamer. Bil je doma na Holandskem, kjer se danes katoliška Cerkev tako veselo razcvita. Narodil se je 21. avgusta 1840 v mestu Nimwegen iz družine, ki je razven njega vzgojila še 4 sinove za duhovniški poklic. V

duhovnika je bil posvečen leta 1864 in je vstopil takoj po mašniškem posvečenju v belgijsko misijonsko družbo brezmadežnega Srca Marijinega. Bil je eden petih misijonarjev, ki so prvi odšli v misijone v Mongolijo, ki jo je papež Pij IX. odkazal novo ustanovljeni misijonski družbi. Na koncu meseca novembra je prišel po dvemesečni vožnji po morju v kitajsko prestolico Peking, kmalu nato pa v glavno mesto svojega misijonskega delovanja Sivance, nedaleč od kitajske meje.

Od tam je potoval 18 dni v kraj Kuliten, ki mu je bil odkazan kot sedež njegove službe, odkoder je moral oskrbovati 21 vasi. V deželi je bila velika lakota, radi katere se je zelo razpaslo razbojništvo. Vendar se mlademu misi-